

Številka: Up-217/14-23

Datum: 22. 2. 2018

ODKLONILNO LOČENO MNENJE SODNICE DR. ETELKE KORPIČ – HORVAT K ODLOČBI ŠT. Up-217/14 Z DNE 7. 2. 2018

Kot je navedeno v 22. točki obrazložitve, sem glasovala proti sprejeti odločbi o ustavni pritožbi, ki jo je vložila Slovenska karitas (v nadaljevanju pritožnica).

1. Za kaj gre v tej zadevi, je mogoče povzeti takole. Urad Vlade Republike Slovenije za komuniciranje (v nadaljevanju Urad) je izvedel Javni razpis za sofinanciranje informativno-komunikacijskih izobraževalnih dejavnosti nevladnih organizacij o evropskih zadevah v letu 2011 (v nadaljevanju razpis). V skladu z razpisnim pogojem so se na razpis lahko prijave nevladne organizacije (v nadaljevanju NVO), ki so ustanovljene na podlagi Zakona o društvih (v nadaljevanju ZDru-1), Zakona o ustanovah (v nadaljevanju ZU) in Zakona o zavodih (v nadaljevanju ZZ) – samo zasebni zavodi. V postopkih pred Upravnim, Vrhovnim in Ustavnim sodiščem pritožnica očita Uradu, da je določil diskriminatoren razpisni pogoj.

2. Razpis je bil objavljen pod imenom "*Javni razpis za sofinanciranje [...] dejavnosti nevladnih organizacij [...]*". Očitno je, da so bile po poimenovanju razpisa vse NVO kvalificirane za prijavo na razpis. Urad je določil razpisni pogoj, ki ni skladen s poimenovanjem razpisa, saj je kvalificiranost za prijavo na razpis pripoznal samo tistim NVO, ki so ustanovljene po ZDru-1, ZU in ZZ. Temeljno vprašanje v tej zadevi je zato vprašanje, ali je bila zožitev kvalificiranosti za udeležbo na razpisu ustavno dopustna. Ker zanjo Urad ni imel pooblastila v zakonu, je treba presoditi, ali je imel zanjo razumen, s predmetom urejanja povezan razlog. Če ga ni imel, je bila Uradova zožitev kvalificiranosti za udeležbo na razpisu arbitrarna in zato nedopustna.

3. Namesto da bi Ustavno sodišče oprlo odločbo na presojo, ali je obstajal razumen razlog za zožitev kvalificiranosti za udeležbo na razpisu, upošteva navedbe pritožnice in se opre na Sporazum med Republiko Slovenijo in Svetim sedežem o pravnih vprašanjih (v nadaljevanju Sporazum). Sporazum najprej uporabi za ugotovitev, da ima pritožnica pravno subjektiviteto tudi po slovenskem pravu. Ne vem, zakaj je potrebno obširno potrjevanje pritožnične pravne subjektivitete, saj niti Urad niti

Upravno niti Vrhovno sodišče pritožnici ne odrekajo statusa civilnopravne osebe po pravu Republike Slovenije.

4. Po ugotovitvi, da ima pritožnica pravno subjektiviteto ne samo po kanonskem, temveč tudi po slovenskem pravu, sledi presojanje, ali je bil Urad diskriminatoren do pritožnice. Bistveni del sprejete presoje smiselno povzemam v naslednjih petih točkah:

a) S prijavo na razpis je pritožnica uveljavljala pravico dostopa do javnih sredstev za dobrodelno delovanje.

b) Po 13. čenu Sporazuma ima pritožnica – enako kot njej podobne dobrodelne organizacije, ki so ustanovljene po ZDru-1, ZU in ZZ – pravico dostopa do javnih sredstev za olajšave, pomoči in spodbude za dobrodelnost.

c) Urad je pritožnici odrekel pravico udeležbe na razpisu in ji s tem onemogočil, da bi na razpisu uveljavljala pravico dostopa do javnih sredstev za olajšave, pomoči in spodbude za dobrodelnost.

d) Urad je odrekel pritožnici pravico do udeležbe na razpisu zgolj zato, ker pritožnica ni bila ustanovljena po ZDru-1, ZU in ZZ, kakor je zahteval (sporni) razpisni pogoj.

e) Iz točk a, b, c in d sledi, da je bila pritožnici kršena pravica, ki ji jo zagotavlja 13. člen Sporazuma. Urad je bil diskriminatoren do pritožnice, ker ni imel razumnega razloga za zožitev kvalificiranosti za udeležbo na razpisu samo tistim NVO, ki so ustanovljene po ZDru-1, ZU in ZZ.

5. Menim, da je bilo marsikaj, kar v presoji ne bi smelo biti spregledano, spregledano:

a) NVO so se prijavile na razpis z informativno-komunikacijskimi in izobraževalnimi projekti. Za projektne teme so bili določeni trije sklopi: Prihodnost Evropske unije in Slovenije (sklop A), Evropsko leto prostovoljnosti (sklop B), Boj proti trgovini z ljudmi (sklop C). Projekt pritožnice se je uvrščal v tematski sklop C.

b) V kontekstu razpisa določba 13. člena Sporazuma nima pravnega učinka, saj sredstev za financiranje informativno-komunikacijskih in izobraževalnih projektov iz tematskih sklopov A, B in C ni mogoče (brez razlagalnega nasilja) šteti med javna sredstva za namene iz 13. člena Sporazuma: javna sredstva za izvedbo razpisa niso bila namenjena za olajšave, pomoči ali spodbude organizacijam, ki se ukvarjajo z dobrodelnostjo.

c) Pritrjevanje pritožnici, da jo je Urad obravnaval neenako, je tako širokogrudno, da pritožnici implicitno priznava pravico do obravnave, ki je bolj ugodna kot obravnava necerkvenih NVO, ki se ukvarjajo z dobrodelnostjo.

6. Skratka menim, da sprejeta presoja ni utemeljena z upoštevnimi argumenti. Zgrajena je na določbah Sporazuma, ki ne dajejo upoštevnih argumentov za sprejeto presojo. Preveva jo dihotomija necerkveno – cerkveno. Pretirano upoštevanje Sporazuma pomeni odmik od bistva stvari in vodi v presojo, ki ni ustrezno argumentirana. Poleg tega ustvarja videz, da je Urad z zožitvijo kvalificiranosti za prijavo na razpis prizadel samo organizacije Katoliške cerkve. Tak videz vara. Rdeči križ Slovenije, denimo, je bil ustanovljen s posebnim zakonom in potemtakem enako kot pritožnica ni mogel kandidirati na razpisu.

Sodnica
Dr. Etelka Korpič – Horvat